



Rychlé šipy na stopě vontské tradici

Čtenáři našeho oběžníku ani neuvěří, co se nám stalo při poslední výpravě do Stínadel. Díky zkušenostem z předchozí výpravy jsme si s sebou vzali žluté špendlíky, které Jindra sehnal od krejčově Bublínkové, a mohli se tak vydávat za Vonty. Schovali jsme se zrovna v jednom průjezdu, když nás spatřil nějaký z Vontů. Snad si myslel, že jsme opravdu Vontové. Vlezl za námi do průjezdu a pozdravil nás heslem Vontů, které jsme ale neznali. Spustil: „Budme svorní!“ Asi čekal, že něco řekneme. Vůbec jsme nevěděli co mu odpovědět, tak jsme raději mlčeli jak hrob. Nedůvěřivě se na nás podíval a poté odběhl pryč, snad pro nějaké další Vonty. Na nic jsme nečekali a rychle utíkali ze Stínadel. Jarka si ještě stačil všimnout, že onomu Vontovi vypadl z kapsy papírek, na kterém měl zapsáno, kdy se bude konat další Vontská rada. Určitě se tam vydáme a zjistíme víc!

Téměř 2000 dobrých skutků

Včera jsme v klubu oslavili významné výročí: už celý rok žije každý z nás modrým životem! Prohlíželi jsme si proto vybarvená okénka v našich záznamech a měli radost, že jsme díky těmto několika jednoduchým zásadám lepšími chlapci. Jenom dobrých skutků jsme za ten rok vykonali nejméně 1 825! Čestně se chováme skoro každý den. I ty se můžeš do modrého života zapojit – a to klidně ještě dnes.

Pomozte zvířátkům s přezimováním

V noci bývá zima a to znamená, hoši a dívky, že je potřeba pomoci zvířátkům s přezimováním. Vyzpovídali jsme proto pana Mrkvičku, který se stará o zvířata v oboře. Poradil nám, jak nejlépe pomoci různým druhům zvířat. Například veverky a krteci nespí. Je tak dobré je dokrmit v průběhu celé zimy. Naopak ježci spí. Proto potřebují pro přečkání zimy úkryt. Nejlepší prý je na zahradě nebo na kraji plácku



mezi domy nechat nějakou hromadu klestí, pod kterou nasypeme trochu sena. Ježek se tam snad pak snadno zavrtá a přežije.

Tak už jste ježekovi našli ten správný úkryt? A umíte ho nakreslit?

MŮJ MODRÝ ŽIVOT

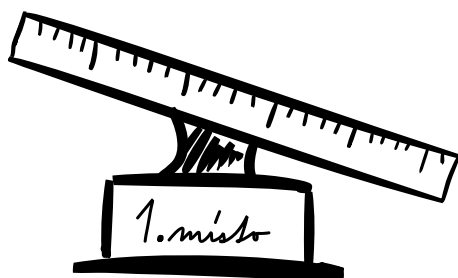
datum	cvičení	čištění zubů	mytí studenou vodou	slušná mluva	čestné chování	dobrý skutek	radostný prožitek

Pro čtenáře našeho oběžníku jsme připravili šifru, kterou naleznete na zadní straně.



Výzva klubu RŠ: Udělejte dobrý skutek

Klub Rychlých šípů vyzývá všechny hochy i dívky ze všech ulic před nadcházejícím létem: Vyčistěte všechna veřejná máchadla, fontány, kašny, pítka či studánky a vůbec všechny vodní zdroje. Nebudte lhostejní k tomu, jak vypadá vaše okolí. Voda v ulicích je nejdůležitějším zdrojem svlažení, bez ní bychom nevládali dlouhé výpravy daleko od našich kluboven a domovů! Prosíme, neházejte do vodních zdrojů žádné předměty. Přání se vám nesplní! Rychlonožka hodil do kašny před školou kámen a dostal pěkných pětadvacet od školníka! A to si rozhodně nepřál.



Rychlé šipy pozorují flóru i faunu

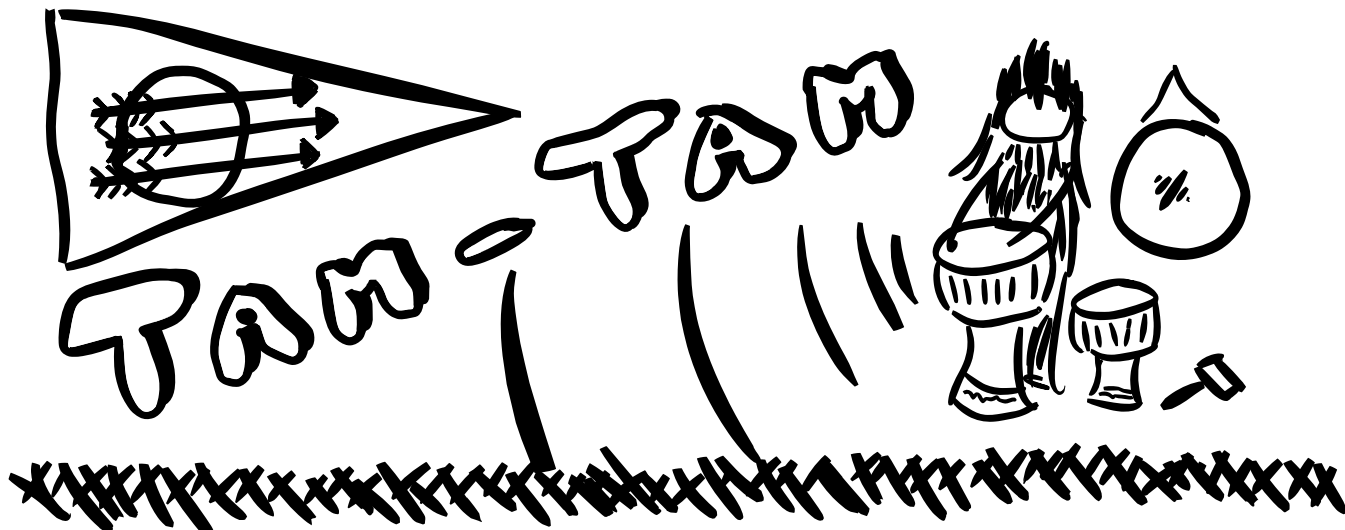
Po minulé úspěšné výpravě do Hluboké rokle jsme se v pátek po škole vydali tentokrát k Bílému lesejku. Pozorovali jsme různé druhy rostlin i živočichů, především pak různé hlodavce (např. hraboše či veverky) a ptáky (např. potáplice či datla). Červenáček se ho snažil chytit do naší nové klece, ale nepovedlo se mu to.



Soutěž odhadu velikosti aneb O pohár Zlatého pravítka

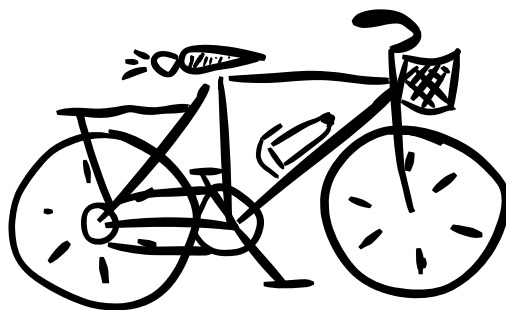
Klub Rychlých šípů uspořádal minulou neděli soutěž v odhadu. Přihlásilo se kolem dvacítka hochů a pěti děvčat. Všichni měli za úkol odhadnout velikost různých předmětů. Jednalo se o rozloženou mapu, banán, pásek z Mirkových kalhot, Červenáčkovovo kolo a vlajku klubu RŠ. Každý musel zapsat délky uvedených předmětů. Po dokončení zápisu odhadů jsme Jindrovým pravítkem změřili opravdové velikosti a sečetli rozdíly mezi všemi odhady a naměřenými hodnotami. Nejmenší celkový rozdíl vyhrával. S velkým náskokem vyhrál Toník. Předali jsme mu Zlaté pravítko, které vyrobil Rychlonožka a nabarvil Červenáček. Budiž Toník mistrem odhadů minimálně do dalšího ročníku! My ostatní raději budeme měřit svými pravítky.

Pro čtenáře našeho oběžníku jsme připravili šifru, kterou naleznete na zadní straně.



Rychlé šípy pěstují cyklistiku

Klub se rozhodl podniknout výpravu do vzdálenější části města. Z toho důvodu jsme si zapůjčili bicykly od klubu Záplatovaných košil. Ukázalo se ovšem, že bicykly byly rozhrkané a ve špatném stavu. Jarka donesl z domu olejničku a Mirek pumpičku. Nějaké nářadí jsme v klubovně také našli. Bicykly jsme museli skoro celé rozebrat a zase složit. Vidlice i ráfky bylo nutné narovnat. Když jsme po sedmé hodině večerní skončili, už žádný čas na výpravu nezbyl. Vzápětí přišly Záplatované košile a bicykly chtěly zpátky. Rychlonožka jen křičel: „Himbajs, že jsme se do toho vůbec pouštěli.“



Soupeření ve smyslech: náš klub si vychutnal hořkou porážku

Hoši od Kamenné zdi opět uspořádali pro ostatní kluby soupeření ve smyslech. Náš klub Rychlých šípů si takovou příležitost nemohl nechat uniknout. Obhajovali jsme totiž vítězství. Na sluch jsme vybrali Červenáčka. Ten ovšem na vzdálenosti padesáti kroků neslyšel slovo rovník (myslel si, že je to koník). Možná tomu napomohla tramvaj jedoucí kolem. Na zrak jsme vybrali Mirka. Stál přímo proti slunci a písmeno R napsané křídou na tabulce přečetl jako P. V čichu poznal z čtyřech vzorků Jarka jen dva (ocet a syrečky). Prý měl zrovna sennou rýmu. Rychlonožka v hmatu se zavázanýma očima nohou ohmatával tučet hřebíků. Odhadl, že jsou to šroubky. Snažili jsme se bránit, že ty hřebíky jsou ztupené a že pak mezi tím není rozdíl, ale neúspěšně. Kopu smůly pak uzavřel Jindra v páté disciplíně – chuti. Hádal třešně a ony to byly višně. Skončili jsme tak mezi posledními. Budeme do příštího utkání musít potrénovat. Hned na příští schůzku každý připraví jednu disciplínu.

Hra na papír u klubovny

Ve středu po škole jsme se setkali u klubovny – Jarka vymyslel novou hru. Prý na balící papír. Každý si vždy vzal nějaké plátno a lehl si naň. Ostatní ho pak do něj zabalili a osoba vytvořila tvar neznámého dárku. A pak se začalo hádat. To byla psina. Začínal Jarka. Chvilí jsme mysleli, že je nejspíše koza, ale nakonec představoval našeho Bublinu. Protože nám přišlo, že vlastním tělem je repertoár řádně omezený, dovolili jsme se nechat balit i s různými dalšími pomůckami – krabicemi, židlemi, ba i věšákem na kabáty. Nejtěžší bylo uhodnout Červenáčkova slona. A to se nám chobotem, vytvořeným pomocí topůrka sekyrky, snažil opravdu napovědět.

Pro čtenáře našeho oběžníku jsme připravili šifru, kterou naleznete na zadní straně.



Cenný přírůstek v klubovním herbáři

Ve čtvrtek se nám podařilo rozšířit klubovní herbář o list vzácného jinanu dvoulaločného. Na raritní exemplář jsme si brousili zuby již dlouho, ale nikdy jsme neměli potřebné štěstí: některé stromy byly nedostupné a místo jednoho jsme dokonce našli pouze pařez. Nakonec vypátral náš člen Jindra Hojer, že jeden exemplář roste jen kousek od místa bydliště jeho babičky. Během jedné z našich výprav jsme se tam společně zastavili a nasbírali si listů dostatek. Poté jsme je důkladně vysušili a vylisovali. Červenáček pak na čtvrtku ještě přidal nákres celého stromu a okrasný nadpis. V našem herbáři se jedná již o 76. rostlinu a vynasnažíme se, abychom jich do konce roku měli rovnou stovku!

REKLAMA: Naostřete nůžky v krejčovském salónu!

Dámská krejčová paní Bublínková nám zdarma nastříhala papíry na další vydání našeho oběžníku a navíc nám ještě doostříla nůžky se slevou. Jako slova díky jí zde uvádíme reklamu: Kromě šití pro vaše maminky (kupte mamince šátek k narozeninám!) vám může i naostřit nůžky či nože (po dvou korunách za kus).



Kdo se stane dalším zvířecím členem klubu?

Klub se vydal do opuštěného domu v Kopřivové ulici. Nalezl ve sklepě zapomenutou klec! To bylo radosti. Hlasování o zvířeti, které si do klubu pořídíme, zatím neproběhlo, ale papouška rovnou razantně odmítl Červenáček. Slibovaného datla však nesehnal. Přijímáme nabídky zvířat od čtenářů našeho oběžníku.

Jaké zvířátko byste do klece umístili vy? A umíte ho nakreslit?

Tajemný nápis ve Stínadlech

Našli jsme ve Stínadlech tajemný nápis! Jeho jazyku ale nerozumíme. Dokážeme se ve Stínadlech dopátrat jeho významu?



Pro čtenáře našeho oběžníku jsme připravili šifru, kterou naleznete na zadní straně.